

Una fugida de la realitat: Inés Arrimadas, cap de l'oposició catalana, vol deixar l'escó al Parlament català i anar-se'n a Madrid

written by Axel Schönberger | 28 de febrer de 2019

A Espanya hi ha tres partits polítics que, en les seves posicions de dreta i d'extrema dreta, competeixen a veure qui ho fa més fort, però fa poc han demostrat que poden manifestar-se i treballar junts. Possiblement aquests tres partits, d'una manera o altra, decidiran el destí d'Espanya després de les pròximes noves eleccions.

Pablo Casado, el cap del **Partido Popular**, ja ha anunciat que el seu partit, en el cas d'una victòria electoral aplicarà altra vegada a Catalunya l'article 155 de la Constitució espanyola. Això es deu haver de comprendre com que altra vegada serà dissolt el Parlament de Catalunya elegit democràticament, i seguidament el president executiu català, Quim Torra, i els consellers, igual que el president del Parlament, Roger Torrent, seran internats en presó preventiva i condemnats a llargues penes de presó, sense cap base legal per fer-ho.

El partit neofeixista **Vox** encara va més enllà i a més vol suprimir o essencialment reduir encara més drets humans del poble català, garantits tant pel dret internacional de les Nacions Unides com per la Constitució espanyola de 1978.

El partit **Ciudadanos**, profundament antiliberal i parcialment d'extrema dreta, que fa pocs anys va cridar l'atenció per les declaracions xenòfobes i crítiques dels seus dirigents polítics contra la Unió Europea i que té com a raó fonamental

de la seva existència destruir d'una vegada per sempre la nació catalana, la seva llengua i la seva cultura, assimilant-la per la força a Espanya i a la llengua espanyola, ha deixat clar, fins i tot al Parlament català, que desitja una nova aplicació de l'article 155 a Catalunya. Només així s'entén que la seva discutida dirigent, l'espanyola procedent d'Andalusia Inés Arrimadas, vulgui deixar Catalunya, que durant un temps ha estat la seva pàtria d'elecció, i que es prepari per prosseguir a Madrid la carrera política com a figura capdavantera del partit Ciudadanos, perquè ha de partir de la base que si es produís durant anys una suspensió de les estructures democràtiques a Catalunya, hi perdria també fàcticament el seu escó de diputada.

<https://www.vilaweb.cat/noticies/arrimadas-cap-de-llista-barcelona-eleccions-28-a-abandona-catalunya/>

Una cosa que molts periodistes estrangers encara no volen entendre és que l'«obligació unitària» de l'article 155 de la Constitució espanyola de 1978, en determinades condicions, permet que el govern central a Madrid pugui imposar directives al Govern català, però que no és, de cap manera, una base constitucional per destituir-lo i per la suspensió d'una llei orgànica de l'Estat espanyol. Amb tota la raó, l'aplicació de l'article 155 pel govern minoritari de Mariano Rajoy i el Senat espanyol es pot definir com un cop d'estat des de dalt, com un atemptat contra la democràcia i als drets humans de dimensions colossals com des de fa dècades no s'havia produït a Europa.

<https://www.change.org/p/12429466/u/21763876>

Una nova dissolució del Parlament català, fent ús de violència policíaca o militar, seria una gravíssima infracció del codi penal espanyol (Art. 472, § 4) per part del govern espanyol. Però això certament no seria cap obstacle per passar als fets per part dels tres partits espanyols de dreta, ja que poden estar segurs del suport de les seves activitats polítiques per

una justícia que no és de cap manera independent i sí parcialment corrupta.

<https://www.change.org/p/12429466/u/21847786>

Des de fa anys, el poble català persegueix l'autodeterminació, pacíficament i en concordança amb el dret internacional, i l'Estat espanyol li ho denega fins i tot amb l'ús de violència física. Però els catalans no són xais que es deixin portar a l'escorxador. Fins ara han tingut molta paciència i amb tota seguretat faran el que puguin per tal de solucionar aquest conflicte polític amb Espanya de manera pacífica i política. Però si Espanya, vulnerant altra vegada el seu propi dret orgànic, suspengués l'autonomia de Catalunya per un parell de períodes electorals del Parlament català i empresonés els dirigents actuals, les conseqüències serien imprevisibles i molt greus per a tota Espanya.

De com tracti la Unió Europea la crisi catalana en dependrà a llarg termini si es mantindrà o si es trencarà. Una Unió Europea que calli mentre contempla com un dels seus estats membres vulnera massivament una sèrie de drets humans, perd els motius morals d'existència i el seu sentit. Si segueix actuant així, perdrà a llarg termini el suport de la gent d'Europa i la credibilitat moral en el món.

Ja que fins ara Europa s'ho mira i calla, es pot esperar que Espanya, ja abans de les següents mesures de violència i repressió contra Catalunya, s'assegurarà amb callada diplomàcia el suport dels senyors Juncker, Tajani i Tusk i dels estats grans de la Unió Europea, per tal que aquest silenci i la nova doctrina del final de l'universalisme i de la nova restricció i privació de drets humans per part de la Unió Europea i els estats membres pugui continuar. La culpa i la responsabilitat morals que es carreguen damunt d'ells els alts representants de la Unió Europea i els estats d'Europa en el conflicte català passarà als llibres d'història. **Qui calla davant de les massives vulneracions dels Drets Humans a**

Espanya, les aprova!

Original alemany:

<https://www.change.org/p/12429466/u/24213936>